

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

НАУКОВІ ЗАПИСКИ ІНСТИТУТУ ЖУРНАЛІСТИКИ

Том 52
липень – вересень

Київ 2013

Свідоцтво про державну реєстрацію видано Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України. Серія КВ № 4298 від 13 червня 2000 року
Засновник – Київський національний університет імені Тараса Шевченка

**Постановою ВАК України № 1–05/5 від 21. 05. 2008 р.
наукове видання затверджено як фахове із соціальних комунікацій**

Усі права застережено. Посилання на матеріали
цього видання під час їх цитування обов'язкові

Голова редколегії,
головний редактор
Володимир Різун, д-р філол. наук, проф.

Редакційна колегія:

Н. М. Сидоренко, д-р філол. наук, проф. (заст. голов. ред.); **О. Я. Гоян**, д-р філол. наук, проф.; **В. Ф. Іванов**, д-р філол. наук, проф.; **О. Д. Пономарів**, д-р філол. наук, проф.; **О. Л. Порфімович**, д-р політ. наук, проф.; **Т. О. Приступенко**, канд. іст. наук, проф.; **К. С. Серажим**, д-р філол. наук, проф.; **Т. В. Скотникова**, канд. тех. наук, ст. наук. співробіт.; **А. А. Чічановський**, д-р політ. наук, проф.

Відповідальний науковий редактор
Тетяна Скотникова, ст. наук. співробіт.

Відповідальний секретар
Ніна Вернигора

*Рекомендовано до друку вченою радою Інституту журналістики
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 12 від 26 червня 2013 року)*

Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна ;
КНУ імені Тараса Шевченка. – К., 2013. – Т. 52. – Лип.–верес. – 306 с.

У збірнику вміщено статті, що розглядають питання теорії та практики теле-, радіо-, інтернет-журналістики й періодики, видавничої справи та редагування, реклами та зв'язків із громадськістю, а також навчальні матеріали, бібліографічні огляди та наукові напрацювання студентів.

Для науковців, викладачів, докторантів, аспірантів, студентів та журналістів.

Електронну версію наукового фахового видання передано:

до Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського на депозитарне зберігання та для представлення на порталі наукової періодики України. Див.: <http://www.nbuv.gov.ua> (**Наукова періодика України**);

до бібліотеки ім. М. Максимовича КНУ імені Тараса Шевченка для розміщення на сайті (див.: <http://www.library.univ.kiev.ua>);

до бібліотеки Інституту журналістики для розміщення на сайті (див.: <http://www.journalib.univ.kiev.ua>);
до електронної бібліотеки Інституту журналістики (див.: <http://journal.univ.kiev.ua>).

Інформація про роботу всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні дослідження українських наукових шкіл у галузі соціальних комунікацій» (11 квітня 2013 р., м. Київ)

За традицією, що склалася, щорічна науково-практична конференція Інституту журналістики тісно пов'язана з комплексною науковою темою, над якою працює Інститут. Нині ця наукова тема називається «Український медійний контент у соціальному вимірі».

Перед науковцями нашої галузі постало завдання наукового осмислення системи соціальних комунікацій, зокрема й досліджень медійного контенту.

Важливе місце під час наукової дискусії, яку започаткували під час конференції, посіли питання методології і змісту досліджень у соціальних комунікаціях, і, як наслідок, результатів дослідження контенту регіональних наукових шкіл. Узагальнення наукового досвіду, вивчення окремих медіа фактів дасть змогу створити цілісну картину досліджень національного рівня. Передусім йдеться про порівняння та адаптацію наукових та освітніх методик, узгодження термінологічного апарату, а також професійних та етичних стандартів.

Зазначена конференція стала не лише суто академічним науковим заходом, а й матиме конкретні практичні результати.

Одним із результатів є зміст цього тому «Наукових записок Інституту журналістики», присвяченого результатам роботи науковців, виголошеним на конференції. За результатами конференції було подано 47 статей, з них 10 статей докторів наук, 24 – кандидатів наук, 9 здобувачів і аспірантів, 3 – викладачів і 1 студента.

Програма конференції передбачала відеопрезентацію представниками різних вищих навчальних закладів здобутків їхніх наукових шкіл на спільному пленарному засіданні.

Представлені на конференції фільми були оприлюднені на сайті Інституту журналістики.

У рішеннях конференції рекомендовано:

- знайомити студентів на лекціях і практичних заняттях із спеціалізаціями інших наукових шкіл України;
- популяризувати досвід персональних наукових шкіл, зібрати у навчальних закладах бібліографію праць у галузі соціальних комунікацій, опрацювати та видати бібліографічний покажчик;
- записати відеолекції провідних учених галузі соціальних комунікацій і зробити відеолекторій для спільного користування студентами всіх навчальних закладів із журналістики, видавничої справи та редагування, реклами і зв'язків із громадськістю;
- звернутися до фахівців із книгознавства, бібліотекознавства, бібліографознавства, архівознавства і документознавства з пропозицією про створення ними відеолекцій за їхньою спеціалізацією для подальшого обміну відеолекціями з різних спеціалізацій соціальнокомунікаційної галузі. За необхідності запропонувати їм технічну допомогу (відеозйомку);
- створити науково-популярний фільм просвітницького характеру про те, що таке соціальні комунікації.

Конференція засвідчила, що вищі навчальні заклади країни плідно розвивають різні наукові спеціалізації, що збагачує українську науку про соціальні комунікації.

Корнєєв В. М., Скотникова Т. В.

СЛОВО ДО ЧИТАЧА

Інформація про роботу всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні дослідження українських наукових шкіл у галузі соціальних комунікацій» (11 квітня 2013 р., м. Київ) <i>В. М. Корнєєв, Т. В. Скотникова</i>	3
Городенко Л. М. Біобібліографічна довідка	3

ШПАЛЬТА ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Різун В. В. До питання про соціальнокомунікаційні наукові проблеми і про наукові проблеми взагалі	10
---	----

ІНСТИТУТ ЖУРНАЛІСТИКИ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Іванов В. Ф. Історія використання контент-аналізу в різних науках у ХХ ст.	18
Горевалов С. І., Зикун Н. І. Військові ЗМК України на зламі століть: проблеми й завдання (євроінтеграційний процес)	31
Городенко Л. М. Рекламні технології у мережевій комунікації	35
Грицюта Н. М. Систематика етики реклами: естиматійна модель	42
Різун В. В., Скотникова Т. В. Методи соціальнокомунікаційних досліджень	49
Серажим К. С. Від культури тексту до культури видання	54
Хоменко І. А., Фоменко В. І. Від драматичних мініатюр до аудіобуктрейлерів з елементами тизерної соціальної реклами: інноваційні концепти кафедри телебачення та радіомовлення Інституту журналістики	63
Вернигора Н. М. Проблеми термінології в книговидаванні для дітей	68
Женченко М. І. Поняття «мультимедіа», «крос-медіа», «трансмедіа» у науковому дискурсі цифрової доби	72
Крайнікова Т. С. Медіаспоживання в Україні: духовний вакуум і пошук моральних авторитетів	76
Кулініч О. О. Міфи і PR-технології в сучасному суспільстві: специфіка співіснування	82
Нагорняк М. В. Патогенність у змістовому компоненті інформаційних повідомлень на радіо	86
Носова Б. М. Міжнародна комунікація: між протоколом і реальністю	92
Рябічев В. Л. Мультиплатформна концепція в сучасній журналістиці	98
Сербін С. М. Взаємозв'язок між радіожурналістикою і національними цінностями	102
Стародуб С. А. Глобалізація як простір для формування нового суспільства	108
Хилько М. М. Сучасний стан вітчизняних досліджень у галузі соціальних комунікацій	111
Цимбаленко Є. С. Трансформація видів журналістики: онлайн журналістика	117
Черемних І. В. Сугестивні технології рекламного впливу	122
Шевченко В. Е. Наукові принципи застосування візуального контенту в друкованих медіа	127
Шендеровський К. С. Соціально значущі комунікації у сфері вирішення соціальних проблем	133

Чекалюк В. В. Медіаінструменти створення державного іміджу для українців і світової спільноти	140
Щербина Ю. В. Історія виникнення та становлення шоу-програм на Британському телебаченні . .	144
Задорожна О. С. Українські матеріали на сторінках журналу «National Geographic Україна»	148

**ІНСТИТУТ ЖУРНАЛІСТИКИ
КИЇВСЬКОГО МІЖНАРОДНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Холод О. М. Ефект відтяжки, ігнорування та рекурсивність у системі трансформації свідомості	154
Зикун Н. І. Типологічні особливості гумористично-сатиричних видань Наддніпрянщини початку ХХ ст.	159
Досенко А. К. Соціальна реклама України: перспективи розвитку	163
Ковальчук В. М. Тенденції розвитку української політичної колумністики (за матеріалами журналу «Український тиждень»)	166

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА**

Демченко В. Д. Дніпропетровська школа журналістикознавства та комунікативістики в контексті підготовки фахівців з масової комунікації (концептуальні та методологічні засади)	171
Галацька В. Л. Публіцистична інтерпретація театрального буття в спеціалізованих друкованих виданнях незалежної України	175
Федорова О. Л. До питання про медіакомпонент соціальної мережі: персоналізація інформації та соціально-медійна орієнтація	179
Лобойко Т. В. Роль соціальної реклами у формуванні ціннісних орієнтирів сучасної української молоді.	182

**ДЗ «ЛУГАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА»**

Галич В. М. Концепт «небо» в мемуаристиці Олеся Гончара: соціально-комунікативна рецепція	186
Антонова О. В. Оригінальні жанрові форми інтерв'ю в письменницькій публіцистиці	192
Дроздова А. В. Авторське редагування: етика відповідальності та феномен універсальної прагматики	195
Корчагіна О. В. Інформаційний простір Ворошиловградщини 1938–1941 рр.: конвергенція пропаганди та реклами	199
Косинська Ю. В. Переклад як об'єкт авторського й професійного редагування	203
Соломін Є. О. Місце новин у телевізійному регіональному контенті	206

ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Бідзіля Ю. М. Угорськомовна преса на Закарпатті	211
Шаповалова Г. В. Специфіка реалізації просвітницької функції в сучасних українських друкованих ЗМІ	220
Шаркань В. В. Журнал «Основа» в контексті формування наукового стилю сучасної української мови	225

Шебештян Я. М. Діалектика об'єктивного і суб'єктивного в ономастиці друкованого медіамовлення . . .	230
Шумицька Г. В., Путрашик В. І. Медіацентр вищого навчального закладу як інструмент реалізації інформаційного потенціалу вишу	235

ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Бондаренко І. С. Проблема журналістської етики в контексті освітніх та соціально-професійних трансформацій	239
Семенець О. О. Системний аналіз дискурсивних практик у професійній підготовці фахівців із соціальних комунікацій	243
Чабаненко М. В. Місце та роль інтернет-подій у новинах інтернет-видань	247
Мірошниченко П. В. Звуковий образ радіомовлення як медіаефект	250

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Голік О. В. Школа українського рекламознавства кафедри маркетингу та реклами КНТЕУ: історія, здобутки, перспективи розвитку	254
Вернигора С. М. До проблеми ефективності соціальної реклами в Україні	259

СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. ДАЛЯ

Гвоздєв В. М. Соціальні ролі медіааудиторії в контексті масовокомунікаційних стратегій	264
---	-----

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Лизанчук В. В. Засади функціонування національного інформаційного простору в Україні	268
---	-----

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

Бурдіна Е. О. Інформаційно-публіцистичні проекти українського телебачення: стильові тенденції	274
Сазонова Ю. О. Київська спортивна преса 1920–1930-х рр. в історії української журналістики	277
Блажесєвська Ю. М. Національний характер, ментальність, менталітет: проблеми дослідження (журналістикознавчий аспект)	287

**ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА**

Попович Ю. О. Журналістсько-публіцистична діяльність Дениса Квітковського в контексті розвитку українського національного руху на Буковині в 30-х рр. XX ст.	291
Василик Л. Є. Крос-медіа як тренд сучасної журналістики	297
Шутяк Л. М. Авторська колонка як зразок «нового журналізму» (на прикладі Gazeta.ua і Погляди-ТСН.ua)	301

A WORD TO THE READERS

Information on the All-Ukrainian scientific-practical conference «Current research of the Ukrainian scientific schools in the field of social communications» (April 11, 2013, Kyiv) <i>V. M. Korneyev, T. V. Skotnykova</i>	3
Horodenko L. M. Bibliographic reference	3

HEADLINES OF CHIEF EDITOR

Rizun V. V. Revisiting the social and communicational scientific issues and the scientific issues in general	10
--	----

INSTITUTE OF JOURNALISM OF TARAS SHEVCHENKO NATIONAL UNIVERSITY OF KYIV

Ivanov V. F. The history of use of content-analysis in different sciences in the XX centure	18
Horyevalov S. I., Zykun N. I. Military mass media of Ukraine at the turn of the centuries: challenges and objectives (the European integration process)	31
Horodenko Lesya. Advertising technologies in the network communication	35
Hrytsyuta N. M. Systematics of ad ethics: estimation model	42
Rizun V. V., Skotnykova T. V. Methods of social communication research	49
Serazhym K. S. From the culture of text to the culture of edition	54
Khomenko I. A., Fomenko V. I. From dramatic miniatures to audiobook teasers with elements of social advertsing: innovative concepts of the cathedra of the television and radio broadcasting of Institute of Journalism	63
Vernygora Nina. Problems of terminology in book publishing for children	68
Zhenchenko M. I. Notion of «multimedia», «cross-media», «transmedia» in the scientific discourse of digital era	72
Kraynikova T. Mediaconsumption in Ukraine: spiritual vacuum and searching of moral authority	76
Kulinich O. O. Myth and PR-techniques in the modern society: peculiarity of coexistence	82
Nahornyak M. V. Pathogenicity in semantic component of information news items on the radio	86
Nosova Bogdana. International communication: between protocol and reality	92
Ryabichev V. L. The multiplatform conception in the modern journalism	98
Serbin S. The interconnection between radio jorunalsim and national values	102
Starodub S. A. Globalization as the space for new society formation	108
Khylko M. M. The current state of domestic researches in the field of social communications	111
Tsybalyenko Yevheniy. Transformation of journalism types: online media	117
Cheremnykh Inna. Suggestive technologies of advertising influence	122
Shevchenko V. Ye. The scientific principles of use of visual content in print media	127
Shenderovskiy K. S. Socially significant communications in the sphere of social problems solution	133

Chekalyuk V. V. The image-created media instruments in formation of the state image for the Ukrainians and world community	140
Scherbyna Y. V. The genesis and history of development of entertainment programmes on the British television	144
Задорожна О. С. ????	148

**INSTITUTE OF JOURNALISM
OF INTERNATIONAL UNIVERSITY OF KYIV**

Kholod O. M. Effect of extraction, ignoring, recursiveness in the system of consciousness transformations	154
Zykun N. I. The typological special features of the humorous – satirical editions of the Naddnipyrianshyna region of Ukraine at the beginning of the XXth century	159
Dosenko A. K. Social advertising of Ukraine: the prospects of development	163
Kovalchuk V. M. The trends of development of political columnism (under the materials of the magazine «Ukrainskyi tyzhden»/«Ukrainian Week»)	166

OLES HONCHAR NATIONAL UNIVERSITY OF DNIPROPETROVSK

Demchenko V. Dnipropetrovsk school of journalism and communication studies in the context of education of specialists of mass communication (conceptual and methodological principles)	171
Halatska V. L. Journalistic interpretation of theatrical life in specialized print media of independent Ukraine	175
Fedorova O. L. On media component of social network: personalization of information and social-media orientation	179
Loboyko T. V. The role of social advertising in forming of value guidelines of the Ukrainian youth	182

«TARAS SHEVCHENKOO NATIONAL UNIVERSITY OF LUHANSK»

Halych V. M. A concept «sky» in the memoirs of Oles Honchar: social and communicative reception . . .	186
Antonova O. V. The original genre forms of interview in writer’s journalism	192
Drozdova A. V. Author editing: ethics of responsibility and phenomena of unique pragmatics	195
Korchahin O. V. Information space of Voroshylovgrad region in 1938–1941: convergence of propaganda and advertising	199
Kosynska Y. V. Translation as an object of author and professional editing	203
Solomin Y. O. The place of news in TV regional content	206

«UZHGOROD NATIONAL UNIVERSITY»

Bidzilya Y. The Hungarian press in Transcarpathian Region	211
Shapovalova Halyna. The peculiarity of realization of enlightenment function in the Ukrainian modern print media	220
Sharkan V. V. The magazine «Osнова» in the context of formation of scientific styly of the Ukrainian modern language	225

Shebeshtyan Yaroslava. Dialectics of objective and subjective in onomatology of print media language . . .	230
Shumytska H. V., Putrashyk V. I. Media center of higher education institution as an instrument of realization of informational potential	235

ZAPORIZHZHYA NATIONAL UNIVERSITY

Bondarenko I. S. The problem of journalistic ethics in the context of educational and socio-professional transformations	239
Semenets O. O. System analysis of the discursive practice in professional education of specialists of social communication	243
Chabanenko M. V. The place and role of Internet events in the news of online editions	247
Miroshnychenko P. V. A sound image of radio broadcasting as media effect	250

KYIV NATIONAL UNIVERSITY OF TRADE AND ECONOMICS

Holik O. V. The school of the Ukrainian advertising science of Marketing and Advetising Department at KNUTE: history, achievements and prospects of development	254
Vernygora Svitlana. To the problem of efficiency of social advertising in Ukraine	259

VOLODYMYR DAHL EAST UKRAINIAN NATIONAL UNIVERSITY

Hvozdev V. M. The social roles of media audience in the context of mass communication strategies	264
--	-----

IVAN FRANKO NATIONAL UNIVERSITY OF LVIV

Lizanchuk V. V. The principles of functioning of national informational space of Ukraine	268
---	-----

V. N. KARAZIN NATIONAL UNIVERSITY OF KHARKIV

Burdina E. O. Informational and journalistic projects of the Ukrainian television: stylistic trends	274
Sazonova Yulia. The Kyiv sports press of the 1920–30-ies in the history of the Ukrainian journalism . . .	277
Blazhevska Y. M. The national character, mental structure, mentality; the problems of researches (journalism aspects)	287

YYRI FEDKOVYCH NATIONAL UNIVERSITY OF CHERNIIVTSI

Popovych Y. O. Journalistic activities of Denys Kvitkovs'kyj in the context of development of the Ukrainian national movement in Bukovina region in the 30-s of the XX century	291
Vasylyk L. Cross-media as a trend of modern journalism	297
Shutyak L. M. The author column as an example of «new journalism» (on the example of Gazeta.ua and Pohlyady-TSN.ua)	301

Ю. О. Попович,
асистент

УДК 070(477)(092)

Журналістсько-публіцистична діяльність Дениса Квітковського в контексті розвитку українського національного руху на Буковині в 30-х рр. ХХ ст.

У статті йдеться про розвиток української націоналістичної преси на Буковині в 30-х рр. ХХ ст. Звернуто увагу на суспільно-політичні умови, в яких розвивалася національна журналістика краю міжвоєнного періоду. Зокрема увагу зосереджено на тижневику «Самостійність» та на діяльності його редактора Д. Квітковського як журналіста і публіциста.

Ключові слова: видання, часопис, націоналістична преса, періодика, тижневик, міжвоєнний період.

Період між двома світовими війнами у ХХ ст. для Північної Буковини (нині територія Чернівецької області) був складний як в економічному, так і в суспільно-політичному та духовному житті. З 1918 по 1928 рр. королівська Румунія утримувала в цьому краї стан облоги, в умовах якого обмежувалося політичне життя, прояви будь-якого національного самовираження.

Із зняттям облоги наприкінці 20-х – на початку 30-х рр. на Буковині починає ширитися націоналістичний рух, створюються перші організації українських націоналістів – «Легион українських революціонерів» (1930) та «Месники України» (1932). У 1934 р. на основі об'єднання цих груп була сформована Організація українських націоналістів на чолі з О. Зибачинським. Першими активістами націоналістичного руху на Буковині стали С. Никорович, І. Григорович, Л. Гузар, П. Григорович, О. Масикевич, М. Насадюк та ін., а першим речником українського національного життя наприкінці 20-х рр. стає заснована у Чернівцях щоденна газета «Час» (почала виходити з 1 жовт. 1928 р.). Її завданням було висвітлювати події українського життя на всіх українських землях та за кордоном з метою єднання українців довкола національної ідеї. На нашу думку, саме у цьому газета «Час» дотримала традицій своєї попередниці – чернівецької «Буковини», яку в австрійський період редагували Ю. Федькович, П. Кирчів, О. Маковей, Л. Турбацький та інші свідомі українські патріоти.

Ідею єднання українців за нових суспільно-політичних умов міжвоєнного періоду на сторінках «Часу» розвинули редактори В. Мегидинюк, Ю. Сербинюк, Л. Когут; співробітники

та дописувачі газети К. Купчанко, О. Мигидинюк, С. Пігуляк, В. Якубович та ін. Щоденник «Час» визначав свою ідеологічну позицію як «незалежний, безпартійний», а з 1932 р. лише як «незалежний часопис». Через суспільні обставини, цензуру «Час» не зміг на своїх сторінках дати стільки українського змісту, оскільки вимагало тодішнє життя українців краю.

Місію широкого плюралістичного висвітлення українського національного життя взяли на себе журнал «Самостійна думка» (1931–1937) та газета «Самостійність» (1934–1937). Ці періодичні видання стали центральними на Буковині в організації національно-визвольного руху 30-х рр. До обох видань безпосередньо був причетний Денис Квітковський – член буковинської крайової езекутиви ОУН, доктор права, талановитий політолог, журналіст і публіцист. Відомий львівський дослідник буковинської періодики М. Романюк зазначає, що в 1935 (кн. 11–12) – 1936 рр. Д. Квітковський був видавцем «Самостійної думки» [1, 98].

На жаль, в українській журналістикознавчій науці досі не створено спеціальних праць про згадані чернівецькі часописи 30-х рр. та причетність до їх редагування Д. Квітковського. А ці видання проливають яскраве світло на українське національне життя Буковини міжвоєнного періоду. Власне й про талановитого журналіста Д. Квітковського ще не написано окремих досліджень. Його публіцистичні матеріали, оприлюднені у націоналістичній пресі 30-х рр., відбивають політичне становище на західноукраїнських землях того часу та засвідчують вагомий вплив на суспільну свідомість українців.

Про творчість Д. Квітковського як публіциста і редактора частково писали такі дослідники, як А. Жуковський [2], М. Романюк [3]. Так, А. Жуковський у праці «Історія Буковини» лише називає націоналістичні видання краю і констатує факт перебування на посту редактора «Самостійності» Д. Квітковського. Глибоко дослідив пресу Північної Буковини львівський вчений М. Романюк, проте й він на кількох сторінках лише частково проаналізував газету «Самостійність» та важливість публікацій націоналістичного спрямування на її шпальтах, зокрема й зроблених Д. Квітковським. Сама ж публіцистика Д. Квітковського в Україні поки що мало оприлюднена, якщо не згадати його збірника «Мої міркування», виданого за редакцією В. Вериги у Києві 1998 р., та й то у ньому видруковано твори останніх років життя, написані за океаном.

Виходячи з цього ми й обрали за *об'єкт* дослідження життя і творчість Д. Квітковського чернівецького періоду (30-ті рр. ХХ ст.), а *предметом* – власне його публіцистику на сторінках «Самостійності» в ракурсі її проблемно-тематичного змісту та актуальності для розвитку націоналізму на Буковині в 30-х рр. ХХ ст. При опрацюванні підшивок «Самостійності», які зберігаються в науковій бібліотеці Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, ми застосовували метод добору та систематизації публікацій Д. Квітковського, а при безпосередньому написанні нашого дослідження – метод аналізу і синтезу, почасти біографічний метод.

Нашу увагу в контексті поставленої проблеми понад усе привернув тижневик «Самостійність» (1934–1937), головним редактором якого був Денис Квітковський. Газета стала органом крайової організації українських націоналістів. Як зазначають А. Жуковський та особисто Д. Квітковський, «Самостійна думка» та «Самостійність» були першими органами на Буковині національної ідеології й мали ясну політичну платформу», вони «стояли на тому, що з окупантом не можна торгувати (...), добиватися треба єдиного: визнання за нами повного права на самостійне життя» [4, 650].

На думку М. Романюка, Д. Квітковський, як редактор «Самостійності», формулював у передовицях тижневика «ідеологічні основи українського націоналізму на Буковині» [5, 84]. Додамо, що витончений політолог і талановитий журналіст культивував ідеї націоналізму усією своєю публіцистичною творчістю.

Для початку бодай частково окреслимо процес становлення Д. Квітковського як публіциста.

Коріння Дениса Васильовича Квітковського бере свій початок із села Горішні Ширівці (нині

Заставнівського району Чернівецької обл.). Народився обдарований історик, адвокат, публіцист, педагог, видавець, політичний та громадський діяч 22 травня 1909 р. у багатодітній сім'ї православного дяка. Закінчив народну школу в Садгорі (нині в межах Чернівців) та українську гімназію у Чернівцях (1929). З 1929 до 1932 рр. навчався на правничому факультеті Чернівецького університету, а 1934 р. закінчив студії докторатом. Того самого року був прийнятий до чернівецької адвокатської палати і разом з А. Вусиком відкрив адвокатську канцелярію у Чернівцях.

Ставши студентом університету, Д. Квітковський захопився журналістикою. Його статті друкувались у «Студентському шляху» (1931–1934), який виходив у Львові та в українських виданнях Чернівців. Водночас був активним членом студентського академічного товариства «Чорноморе», а згодом – націоналістичного студентського товариства «Залізняк». Активний діяч студентського руху, Д. Квітковський на початку 30-х рр. разом з однодумцями заснував націоналістичні гуртки, які згодом перетворилися в Організацію Українських Націоналістів на Буковині. ОУН була окремою організаційною одиницею, яка безпосередньо підпорядковувалася ПУН (Провід українських націоналістів).

Денис Квітковський був одним із найактивніших українських політиків на Буковині. Як член крайової езекутиви ОУН він спеціалізувався в ідейно-пропагандистській діяльності та був відповідальний за видавничо-інформаційний відділ. З 1931 р. стає співробітником місячника «Самостійна Думка». Ідея видавати цей місячник виникла ще у 1929–1930 рр. серед членів українського академічного товариства «Чорноморе». До ініціативного гуртка входили Ярема Канюк, Сильвестр Никорович, Денис Квітковський. «Поява журналу стала своєрідним протестом нової молодшої генерації проти політики старших. Спочатку цей протест мав справді характер бунту, адже як склад редакції, так і ідеологічне обличчя місячника були дуже невиразними. Всі знали, що вони хочуть чогось нового, бо то, що існувало, не задовольняло їх, але, мабуть, ніхто не знав докладно, чого хоче» [3, 13].

Протягом 1934–1937 рр. Д. Квітковський – головний редактор тижневика «Самостійність». «Цей найбільший (7000 передплатників) український часопис обслуговував не тільки читачів на Буковині, а й у Бессарабії й Мармарощині» [5, 84]. Д. Квітковський формулював ідеологічні основи українського націоналізму, «Самостійність» підкреслювала ідею незалежності української нації, а шукала її коріння в українській історії та житті.

У квітні 1937 р. Д. Квітковський був засуджений румунським воєнним судом на два роки позбавлення волі, які відбував у в'язниці в Дофтані. Причиною ув'язнення стала проукраїнська політична діяльність публіциста, а саме участь у протесті проти виконання румунського гімну на Шевченківському святі в Чернівцях.

У 1940 р. Д. Квітковський переїхав до Бухареста, а в 1941 р. – до Берліна, де брав активну участь у загальноукраїнській громадсько-політичній діяльності, приділяючи особливу увагу журналістській творчості. Протягом 1942–1943 рр. – Секретар Українського Національного Об'єднання (УНО) і співредактор його друкованого органу «Український вісник» (Берлін, серп. 1941 – літо 1943), у якому були надруковані такі статті, як «Націоналізм», «Орієнтації», «Значення рідної преси», «Маса й провід» та ін. Д. Квітковський дописував також до празького тижневика «Наступ», де опублікував ґрунтовну студію «Нація, держава і провід «Націократії» Сціборського» (1942). 1943 р. Д. Квітковського ПУН відправив до Львова, де його було заарештовано гестапо і до кінця жовтня 1944 р. утримувано у в'язниці міста Потсдам в Німеччині.

Після війни кілька років мешкав у Мюнхені. Тут викладав вексельне право у Високій економічній школі. У цей час Д. Квітковський багато уваги приділяє публіцистиці. Також у 1946 р. опікувався створенням профспілки українських журналістів на еміграції, а в 1946–1948 рр. вів референтуру преси й пропаганди Проводу Українських Націоналістів; з 1947 р. – член ПУН ОУН. Від 1949 р. проживав у США. Захистив другий докторат права і там відкрив адвокатський офіс (1955). Обіймав посаду голови організації «Самостійна Україна» і видавця її однойменного друкованого органу (Чикаго, 1976–1979).

Протягом вимушеної еміграції (1970–1977) написав низку публіцистичних творів, опублікованих у газетах української діаспори: «Новий шлях», «Самостійна Україна», «Українське слово». Д. Квітковський у своїх статтях найбільше уваги приділяв подіям в Україні, національне визволення якої було єдиною і найважливішою справою його життя. Дослідник В. Верига пише про публікації Д. Квітковського цього періоду так: «Націоналізм – це ідея, яка означає національну свідомість, глибокий патріотизм і любов до свого народу, до своєї країни. І це можна відчувати в кожній його (Д. Квітковського – Ю. П.) статті, в кожному міркуванні, незалежно від того, чи обговорює він проблеми поневоленого українського народу, чи української діаспори» [6, 8].

У 1974–1977 рр. Д. Квітковський стає першим заступником Голови ПУН, а після смерті

О. Штуля-Ждановича в 1977 р. – Головою ПУН. Співпрацював із Українським конгресовим комітетом Америки, Світовим конгресом вільних українців. У 1972–1974 рр. – віце-президент Організації Державного Відродження України, у 1974–1976 рр. – її президент.

Автор багатьох статей у періодиці, зібраних у три книги «Мої міркування» (1993–1998), книги «Боротьба за свободу в Україні» (1968), співавтор книги «Буковина – її минуле і сучасне» (1956). Друкувався в українських виданнях Німеччини, Франції, США і Канади. Укладач і редактор збірки матеріалів детройтського з'їзду «У 40-ліття ОУН» (1970), автор статей у збірниках, присвячених Є. Коновальцеві та А. Мельнику (1974).

Помер Д. Квітковський 15 березня 1979 р. у США (м. Детройт, штат Мічиган); похований на українському цвинтарі св. Андрія у Баунд-Бруці (поблизу Нью-Йорка, штат Нью-Джерсі).

Далі поведемо детальніше мову про публіцистичну діяльність Д. Квітковського на сторінках «Самостійності». Маючи колосальний досвід у журналістсько-публіцистичній діяльності, свій талант він починав реалізовувати на сторінках буковинської української періодици 30-х рр. За чотири роки редагування «Самостійності» початківець публіцист оприлюднив на її сторінках близько сотні власних матеріалів. За нашими підрахунками, лише в 1934 р. редактор надрукував майже два десятки публіцистичних статей. Друкувалися вони під псевдонімом Д. Квітка та криптонімом Д. К.

Щодо проблематики опублікованих статей Д. Квітковського в 1934 р., то вона була і в окремих аспектах залишається актуальною й понині. Наскрізною ідеєю кожної статті є національна ідея. Так, у статті «У.Н.П. і послідні вибори» (січ. – Ч. 1) звучить критика на адресу проводу УНП за те, що на останніх виборах послали мало працювали на селі – «щоби можі дійти до самостійности, треба роботу в парламенті поставити на другий плян, а всі свої сили сконцентрувати на село». Д. Квітковський добре розумів, що націю треба виховувати, а для цього треба йти в народ, і насамперед на село. «Наша сила – це наше село», – пише публіцист у статті «Лицем до села» (22 квіт. – Ч. 17). На його думку, в кожному селі мусить бути інтелігент-провідник, обов'язок якого завести «кооперативу, читальню, касу позичкову, бути духовним дорадником...».

В умовах бездержавності Д. Квітковський закликав буковинців якомога більше давати дітей у науку, адже нація потребує умів, «людей інтелігентних у повнім розумінню цього слова, а не бюрократів» («Учітеся, брати мої!» // Самостійність. – Ч. 28 – 2 верес.).

Проблему виховання молоді публіцист порушує й у статті «За душу молоді» (січ. – Ч. 1). Зокрема він має рацію, коли пише, що «яка буде молодь, така буде доля народу».

Денис Квітковський мав дар іронізування. Найкраще це виражено в статті «До мертвих і ненароджених ще» (1 квіт. – Ч. 14), в якій помітне іронічне звертання автора до живих українців, котрі не квапляться дбати про молодь, про українську школу чи українську гуртівню. Тож публіцист вимушений апелювати «до мертвих і ненароджених ще», «бо живі не чують».

Не залишав редактор поза увагою газети й культурно-мистецькі події з українського національного життя краю. Найпомітнішою з цього приводу є стаття-інформація «Великий Шевченківський концерт» (18 берез. – Ч. 12).

Наступні роки виявилися для Д. Квітківського, як редактора та активного автора «Самостійності», ще більш плідними. І в цей період газета дотримувалася свого курсу, спрямованого на висвітлення проблем, пов'язаних із кінцевою метою політичної боротьби українських свідомих національних сил – створенням самостійної Української держави.

Як головний редактор «Самостійності» Д. Квітковський добре розумів, що газета повинна виконувати свою суспільно-виховну роль, поширювати актуальні ідеї українського націоналізму серед населення, а для цього часопис треба було всіляко зміцнювати. Так, у 1935 р. на сторінках видання неодноразово йшлося про перетворення «Самостійності» у щоденну газету. Проте в умовах румунської окупації надто складно було виконати таке завдання. В одній зі своїх статей (1935. – Ч. 19) він вдало використав запитання дописувача газети із Заставни Василя Лахманюка, який звернувся до редакції так: «Що треба робити, аби наша найцінніша часопись «Самостійність» стала денником?». Запитання п. Лахманюка редактор виніс у заголовок статті-відповіді, в якій виклав свої міркування щодо стану з передплатою газети, а далі резонно відповів, що часопис зможе стати денником лише тоді, коли кожен з передплатників «спричиниться до її поширення і придбає (щонайменше) ще двох передплатників». На завершення своїх міркувань редактор-професіонал використовує приказку «Боже поможи, а ти, небоже, не лежи!», чим закликає всіляко поширювати «Самостійність», і коли кожен «зробить свою частку праці, то всі разом довершимо великого діла». Таким чином публіцист закликав і п. Лахманюка «придбати (...) перших двох передплатників, а інші посліднують». Висновок такий, що треба починати з себе, а не чекати, що хтось ту справу зробить за тебе.

У значній кількості політичних статей Д. Квітковський постійно ставив питання: «Чому майже п'ятдесятимільйонний працьовитий народ не має досі власної української самостійної держави, а розділений між чотирма державами?» І в кожній зі статей намагається розкрити читачам справжній стан речей, з'ясувати причини та вказати шляхи національного визволення.

Привертає увагу редакційна стаття «Україна і світ» (1935. – Ч. 2). Редакція, а заодно й редактор мали підстави стверджувати, що «Української держави нема, є лише українська нація (...), що має свою велику й славу історію, стару культуру». Хоча про це знає цілий світ, ідеться далі в статті, проте «є дехто, що навіть не вміє розрізнити української страви від московської». У статті порушується проблема, що хоч немає єдиної держави в українців, проте від «українського питання» залежить політика в цілому світі й важливим є те, що якби Радянський Союз не будував свою політику з іншими країнами (зречення Бессарабії на користь Румунії, вступ у Союз народів, укладення військового договору з Францією тощо), то «сорокамільйонна незадоволена українська нація – це грізний вулкан, що на ній побудована світова політика. (...) Без самостійної української держави не буде спокою в світі». У статті пояснюється, що світова політика «не усталиється доти, поки на сході Європи не повстане самостійна українська держава».

А що потрібно для того, щоби постала самостійна Україна? З чого почати? Такі запитання ставить Д. Квітковський майже в кожній своїй статті. Зокрема у сьомому числі «Самостійності» за 1935 р. вміщено його статтю «Перевірмо наші сили». Автор звертає увагу на те, що ні в селах, ні в містах належним чином не ведеться національна праця, все збувається кількома патріотичними фразами поодиноких осіб. Щодо міста, то воно має кілька культурних організацій. Але з думок Д. Квітковського випливає висновок: «А що з того?». Є товариство «Українська школа», але насправді немає жодної української школи; є товариство «Руська бесіда», але ні одної читальні; є Українська національна партія, але нема членів; є «Жіноча громада», «Мироносиці», але «нема зорганізованих українських служниць, робітниць, міщанок». Далі у статті акцентується, що є «між цими всіма організаціями сильні перегони в ... бездіяльності, є сильна расова – дослівно так! – ненависть, є щось, що заставляє нас крутитися в зачарованім колі нечинності, незорієнтованості...». Як відповідь на труднощі, які виникають у національному питанні, звучить заклик Д. Квітки: «Засукати рукави й узятися до

праці», тоді можна викувати таке могутнє життя, що «світ захлиснеться з дива».

Контингент передплатників «Самостійності» Д. Квітковський добре знав і намагався у доступній формі тлумачити окремі терміни, поняття. У статті «Український соціалізм» (1935. – Ч. 23) автор з'ясовує в цілому, що таке соціалізм (рух, спрямований проти великих власників, капіталістів). На думку журналіста-політолога, «капітал в очах соціалізму – це найбільший ворог людства», в Україні не може бути соціалістичного руху, бо нема української держави, нема де провадити реформи. А по-друге, серед українців немає капіталістів, проти яких можна було б вести боротьбу. 80–90 % населення – це селяни, дрібне робітництво та бідна інтелігенція. Відомо, що на Наддніпрянській Україні окупаційна влада силою своєї політики знищила капітал і приватну власність. «Доля всіх суспільних верств українського народу, – писав автор статті, – однакова. Тому в українському народі не може бути класової боротьби. (...) Соціалізм у формі класової боротьби – це наша загибель». Д. Квітковський не визнає будь-якої боротьби, окрім боротьби за національне визволення.

На нашу думку, пророкою була стаття Д. Квіткі «Нація» (1935. – Ч. 25). З відстані часу можемо констатувати, що за 56 років до занепаду СРСР талановитий політолог і публіцист передбачив цю подію, маючи на те свої аргументи. Варто погодитися з тим, що Римська, Османська та Австро-Угорська імперії розпалися тому, що «вони були штучно зліплені». Вони не мали тієї сили, що «лучить народи в одну спільноту, в одну душевно неподільну громаду». Із ними мусило статися те, що сталося. Автор наводить приклади, коли народи, зокрема поляки, чехи, ірландці здобули собі волю без зброї, оскільки були духовно готові до цього, вірою їхнього життя була воля рідної країни, вони «вихопили зброю з рук свого гнобителя, прогнали його зі своїх земель його ж таки зброєю й стали панами на своїй землі». Втрати українців на шляху до здобуття самостійності Д. Квіткі пояснює тим, що вони, «не мали спільної власної віри, не палали святим вогнем пімсти над наїздником, не знали що почати, коли приязна судьба дала їм меч волі в руки». Отже, важко не погодитись із Д. Квітковським, що нація – це абсолютна цінність, саме в ній народжується непереможне бажання взяти відповідальність на себе за власну долю.

Мешкаючи у Чернівцях Д. Квітковський напрочуд добре орієнтувався у тонкощах політики СРСР щодо українських земель, які на той час уже перебували в його складі та в складі Румунії, Польщі, Чехословаччини. Автор з презирством ставиться до так званої «українізації»

України в той час, коли політика уряду спрямовувалася на будівництво Соловків, створення нового голодомору з метою винищення українців. Як вважає автор, Москва прорахувалася, бо «тридцятимільйонну націю, що живе в границях СРСР, не можна вирізати».

Для українського націоналізму 30-х рр. важливим було питання українського селянства, бо, як наголошує Д. Квіткі, «селянство творить фундамент, основу, що на ній будується» нація. Селянство і земля, в уяві публіциста, – це два нероздільні чинники. Земля – це найбільші святощі для селянина, «він розмовляє з нею, він розуміє її мову, знає її бажання». Звідси Д. Квіткі доходить правдивого висновку, що «між селянами стрічаємо так рідко всяких національних зрадників і релігійних відступників». Земля повинна стати абсолютною власністю селянина, а держава буде лише здійснювати контроль, щоб не витворився стан «великоземельників і бідаків». До того ж, вважає автор, треба «забрати з рук чужинців торгівлю, ремесло й усякі вільні фахи, що їх потребує село». Це матиме добрий наслідок, оскільки витвориться «новий купецький і ремісничий стан, зародок середнього стану, міщанства, що в майбутній українській державі матиме першорядне значення».

У побудові української держави Д. Квітковський відводив важливе місце й жіноцтву. Він вважає, що в українській жінці, в її душі криються великі «скарби», їх треба лише розкрити й настановити «на услуги цілому народові» [7].

Видрукувані у «Самостійності» статті за 1935 р. стосуються найрізноманітніших проблем українського життя в Україні і у світі, при цьому вони зберегли за собою чітку ідеологічну позицію, національно-патріотичну спрямованість. Отже, досліджуючи концепцію націоналістичної ідеології в українських виданнях Буковини 1920–1930-х рр., виокремлюємо насамперед тижневик «Самостійність» і його головного редактора та ідеолога Д. Квітковського. Витончений політолог і освічений юрист, талановитий журналіст і публіцист культивував ідеї націоналізму як у редакційних, так і у власних статтях. Важливими у системі націоналістичної ідеології були виступи редактора з проблем виховання молоді і зокрема на прикладах власної історії, розвитку української школи, піднесення ролі села у суспільстві тощо. Д. Квітковський зі сторінок «Самостійності» репрезентував художнє слово українських письменників: О. Кобилянської, Уляни Кравченко, Олега Ольжича, Ореста Мазикевича, Корнила Ластівки та ін. – як дієвий засіб впливу на суспільну свідомість.

На нашу думку, на етапі історії міжвоєнного періоду Д. Квітковський як редактор і публіцист виконав свою роль, оскільки його слово сприяло формуванню глибоко національного світогляду серед українців Буковини і не давало окупаційній румунській владі зупинити рух у краї до соборності та незалежності української нації.

1. Романюк М. Українська преса Північної Буковини (1918–1940 рр.) / М. Романюк. – Львів : ВЦ «Фенікс», 1996. – 143 с.

2. Жуковський А. Історія Буковини / А. Жуковський. – Чернівці, 1994. – Ч. 2. – 223 с.

3. Романюк М. Українська преса Північної Буковини як джерело вивчення суспільно-політичного життя краю (1870–1940) / М. Романюк. – Львів : Фенікс, 2000. – 588 с.

4. Буковина. Її минуле і сучасне ; [під ред. Д. Квітковського, Т. Бриндзана, А. Жуковського]. – Париж-Філадельфія-Дітройт : Зелена Буковина, 1956. – 955 с.

5. Романюк М. Оратаї журналістської ниви / М. Романюк. – Львів, 2002. – 235 с.

6. Квітковський Д. Мої міркування. Ч. II. Зб. публіцист. тв. 1970–1977 рр. ; [під редакцією В. Вериги]. – К. : Вид-во ім. Олени Теліги, 1998. – 544 с.

7. Квітковський Д. Жінка-мати // Самостійність. – 1935. – Ч. 21 (58). – 26 трав. – С. 1–2

Подано до редакції ???. ??? 2013 р.

Popovych Y. O. Journalistic activities of Denys Kvitkovsk'kyj in the context of development of the Ukrainian national movement in Bukovina region in the 30-s of the XX century.

The article deals with development of the Ukrainian nationalistic press in Bukovina region in the 30-s of the XX century. The attention is drawn to social and political conditions under which national journalism was developed in the interwar period. In particular, a special attention was paid to the weekly “Samostiynist” and to the activity of its editor D.Kvitkovskjy’s as a journalist and a publicist.

Keywords: edition, magazine, nationalistic press, periodicals, weekly, interwar period.

Попович Ю. О. Журналистико-публицистическая деятельность Дениса Квитковского в контексте развития украинского национального движения на Буковине в 30-х гг. XX в.

В статье речь идет о развитии украинской националистической прессы на Буковине в 30-х гг. XX в. Сосредоточено внимание на общественно-политических условиях, в которых развивалась национальная журналистика края междувоенного периода. В частности особое внимание обращено на еженедельник «Самостійність» и деятельность его редактора Д. Квитковского, как журналиста и публициста.

Ключевые слова: издание, журнал, националистическая пресса, периодика, еженедельник, междувоенный период.